

ც ი ხ ი დ ა ნ

ვერ გავალ გარეთ,
ამოდის ქარი,
ამოდის მთვარე
და მიდის მტკვარი.

თვალი ივსება,
გული ქარს გაჰყვა.
არ მეღირსება
თბილისის ნახვა.

ეს ღამე მარად
განცდას იძლევა
და იქ თამარა
ჯაფარიძეა. 18

დარდი ამ სახის,
გული - მტკივანი.
და თეთრი სახლის
ჩანს აივანი.

და ქარი დ სმაზე,
და წამი დ დიდი.
და მხედავ მთაზე,
რომ ვიღაც მიდის.